II. évfolyam. Székely-Udvarhelytt, 1899. január 22. 4. szám.

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanitóknak egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**
Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számittatnak. A bélyeg dij külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér dija előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D Fia könyvnyomda

A kapzsiság.

(H.) Egy franczia tudós — Varigny volt a neve — nehány év előtt hosszasabban foglalkozott egyik könyvében azon eszmével, hogy miuton szerezhető nagy vagyon és miuton lehetne magunknak minél több milliót biztositani. Ő témáját angol-amerikai gazdasági élet hőseiből meritette, kiknek gyors megvagyonosodások alapját merész spekulácziók képezték A regényes világ azonban idejét multa s ma már ez biztosabban a csőd széléhez, mint a meggazdagodáshoz vezet. Azok, kik az államgépezetet, mint bürokraták forgatják, nem számithatnak nagyobb vagyon szerzésre s csupán az ipar és kereskedelem az az ut, melyen még sikerek koszoruzhatják meggazdagodási szomjunkat.

Még ma is tartja magát a börze élet, a mely szintén a czél felé törekszik, de ne felejtsük el, hogy egynek megvagyonosodását itt százan siratják, kiket a szerencse nem pártolt és bukások felé segitett.

Az emberiségben él azonban egy vágy, mely utat nem keres, hanem vakmerően vág neki a czélnak. Ez a kapzsiság — a meggazdagodási vágy szüleménye. Az egyik rész, a kiben ez érzés uralkodóvá lett, megmarad a becsület szük határai között, a másik azonban, és ez a nagyobb, elhagyja a becsület kényelmetlen utját s letér a becstelenség posványába s keresztülgázolva e sártengeren — önbukásához siet. Mert a végzet akkor szokta sujtani ezeket, mikor már egy reménysugár is ébred, hogy a várva várt pontra érkezik az örökös bizonytalanságban lebegő hajója, melyet a legkisebb szél is felfordit.

Igy születnek a Kriványok és igy Engelék. — A mi a személyi méltó bukást illeti, az minket nem érdekel, de ezek bukása a nemzeti vagyon rovására esik. Gazdasági életünk szenved csufos vereséget s a versenyképességet erősen megrongálják. Amazok az állami vagyont kezelik el, emezek gazdasági életünket ölik meg

A sikkasztók világa nap-nap mellett szaporodik ugy, hogy a szigoru ellenőrzés, rendezett rendőrségünk mellett is, egy-kettő boldogul s megrabolva az államvagyont, a magyar nemzet kincsét idegen földön tivornyázza el, mit a szegény munkás összedolgozott. A borhamisitók és pancsolók is felütötték tanyájokat s kétkedve isszuk a tokaji hires termést, mely eddig a magyar föld büszkesége volt. Most már gazdasági életünknek nem csak a filloxera ellen kell küzdenie, hanem az olyan lelki szegények ellen is, kik kapzsiság vágyból rabló gazdaságot kezdenek. Egymásután kerülnek napfényre ezen lelketlen pénzszomjas banda tagjai, kik nem csak a borfogyasztók, de gazdaságunk megbizhatóságát is próbára tették. Mert mit fog mondani a külföld arra a sok csalásra, melyet egymásután most felfedeztek s vajion hogy fog vélekedni mirólunk akkor, mikor külön vámterület felállitásáról ábrándozunk, melyet egészségtelen gazdasági viszonyok mellett megvalósitani lehetetlen.

Az 1893. évi XXIII. t.-cz. megokolása azt emlegeti, hogy nálunk borhamisitás nem fordul elő s ma már, hat évvel később, uj törvényczikk hozataláról gondoskodhatunk, mert a magyar bortermelő és fogyasztó nyomorultul ki van zsákmányolva. A hamisitott borok diktálják az árakat, melyeket tiszta borral birni nem lehet. A közönség pedig annyira megijedt, hogy kezd lemondani a borivásról.

S a büntetések oly kicsinyek e borhamisitóra, hogy kis koczkázat mellett a meggazdagodás itt nem is lehetetlen. De itt szigoritva a kihágási törvényt (1879. XL. 85. §.) kellene alkalmazni, mely szerint ezek az üzlettől is eltilthatók. Illő, ha a magyar gazdasági életet akarták kirabolni, önbukásokkal lakoljanak.

Sajnos állapotok gazdasági életünkre akkor, amikor ez év is a hó nélküli tél miatt kevés sikerrel kecsegtet és szomoru állapotok fognak kezdődni mireánk nézve, ha a mult két év rosz termése fog ismétlődni. Aggódva nézünk a jövőbe s várjuk a szerencsés fordulatot, mely elsöpri e rabló gazdaságot és dus kalászokat nevel a magyar föld minden pontján.

A törvény szigora nem lesz áldástalan, hadd hulljon a romlottja, azok, kik kapzsiságból a vagyonszerzés felé a nemzeti vagyon rovására törekedtek. A társadalom kötelessége azokat, kik milliókra sóvárognak, kényszeriteni, hogy azt csak becsületes uton szerezzék meg.

Belföld.

Magyarország passzivái és aktivái. Jó osztrák szomszédaink malmára igen kedvező szelet hajt az ex-lex állapot, amit igyekeznek is felhasználni, urbi et orbi hirdetvén, hogy ha ez az állapot sokáig tart, Magyarország nem lesz képes fizetési kötelezettségeinek megfelelni. Egy osztrák lap Magyaroszág évi terheit a következőkben összegezi:

Ausztriának tartozik a közös költségekhez hozzájárulás és kamatterhek fejében	100 millió frttal.
Külföldi hitelezőknek . . .	105 „ „
Saját alkalmazottainak stb. .	300 „ „
Összesen .	505 millió frttal.

Ezzel szemben, mivel adót behajtani nem szabad, az állami javakból, vasutakból stb. csak 200

Udvarhelymegye népies müiparáról.

— Irta: **Csehély Adolf.** — (2.)

Ha majdan a magyar népies diszitmény kiküzdötte magának azt, hogy a műveltebb körök nagyobb mérvben fogadják be szalonjaikba, akkor e diszitmények között épp oly előkelő helyet foglalnak el majd *az udvarhelymegyei népies diszitmények*, a mily előkelő helyet foglalnak el a magyar népköltési gyűjtemények között a Kriza gyűjtötte Vadrózsák udvarhelymegyei népköltési emlékei.

*

Ha az udvarhelymegyei népies müipari tárgyakat az azokon szemlélhető diszitési formák szerint osztályozni akarjuk, azt látjuk, hogy ezen osztályozás teljesen összevág az iparágak szerint való osztályozással.

A mig a hellén művészi iparban a keramika, az épitő művészet s a textil-ipar diszitményei nagyjában megegyezők, addig ugy a magyar népies diszitményeket általában mint specziálisan az udvarhelymegyei népies diszitményeket az jellemzi, hogy a hányféle az iparág, annyiféle a diszitésmód.

A fazekas más formákkal diszíti a maga agyagedényeit, mint a szűcs a maga bőrmellényeit, a szőttesek mintái ismét másfélék. Még a rokonfoglalkozású ács és asztalos is egymástól annyira eltérő diszitési formákat használ, mintha az egyik egyáltalán nem akarna tudomást szerezni a másiknak diszitő stilusáról. Ki ki a maga utján halad, ki-ki a maga módja szerint diszitget.

A mondottak értelmében feloszthatjuk tehát megyénk népies műipari készitményeit az egyes iparágaknak megfelelő hat csoportra:

1-ször az agyagipari csoportra;
2-szor a szőttesek és varrottasok csoportjára;
3-szor a szűcsipari csoportra;
4-szer a kőmívesipari csoportra;
5-ször az asztalosipari csoportra;
6-szor az ácsipari csoportra.

*

Az első két csoport diszitési módja még legnagyobbrészt idegenszerű.

A meglevő századokból való szűk kancsók, az ugynevezett bokályok, az erdélyi szász bokályoktól alig különböztethetők meg. Némely agyagedényen meglátszik a Morvaországból Nyitramegyébe s utóbb Erdélybe (Alvinczre) bevándorolt anabaptista *habánok* diszitési módjának befolyása. Sok udvarhelyi edénynek diszitési formája még Franczia országban is fellelhető. Némely roueni kék díszű tányér Székely-Udvarhelyt készültnek látszik. *)

Magyarosnak nevezhető diszitő formát csak elvétve láthatunk edényeinken.

A székelykereszturi vésett díszű agyagedények is inkább sajátságos technikájokkal tűnnek ki, mintsem eredeti diszitő formával.

Azon tény konstatálása mellett, hogy az udvarhelymegyei agyagipar a legujabban örvendetes haladásnak indult, a mit az a kitüntetés is igazol, mely az 1897. évi brüsszeli kiállitáson az udvarhelyi agyagipart érte, nem mellőzhetem azon ohajtásom nyilvánitását, hogy ezen örvendetes haladással lépést tartson a magyar diszitési formáknak nagyobb mérvben való alkalmazása népies cserépedényeinken.

Megyei szőtteseink és varrottasaink csinos geometriai mintái ismeretes nemzetközi formák. Varrottasainkon a geometriai formákon kivül szép renaissance stilű kompozicziókat is találunk. Megyénk több helyén szláv jellegű himzésekre is akadunk, melyek jellemző alakja a csupa egyenes vonalakból összeállitott stilizált *kakas.* *)

A mig megyénkben a nép vászonhimzései még nem akarták befogadni a magyaros stilust, addig szűcsmestereink himzései kizárólag nemzeti jellegüek.

Szemben az alföldi ember czifra szürével, selyemmel kivarrott subájával és ködmönével megyénk férfilakosságának ruházata legtöbbnyire teljesen dísztelen. A bőrmellény az egyedüli férfiruhadarab, mely megyénk némely vidékén himzett díszű.

*) Művészi Ipar. 1888. III. évfolyam, 10. lap.

*) Feje háromszögalakú, a fölötte levő sugáralakban szétváló két vonal a taréjt akarja feltüntetni, a kakas törzsét két egymásba nyuló ferde négyszög ábrázolja, a két lábat rendesen egyetlenegy egyenes vonal jelzi, a kakas farkát pedig két diszitett toll alkotja.

Két ily himzés látható az erdélyi néprajzi muzeum gyűjteményében Kolozsvárt, mind a kettő Zetelakáról.

Ily himzett kakasokkal diszitik Morvaországban, Oroszországban, Horvátországban s tótjainknál a gyermekágyas nő ágyának függönyeit.

millió frt bevétel várható, minélfogva 300 millió frt kiadásra nincs fedezet. Igaz ugyan, hogy az államkincstár jelenleg 60—80 millió frt pénztári feleslegel rendelkezik, de — ugymond — volt már idő s lesz nemsokára, hogy a magyar állampénztár üresen tátongott. Mindezen önkényüleg előránott adatokból pedig azt a következtetést vonja le az osztrák kolléga, hogy ha elavult törvényeinket meg nem változtatjuk, Magyarország hitele a zéróra csökken.

Kereskedelmi szakoktatás.

Kereskedelmi szakiskoláink egyre szaporodnak ugyan, de azért bizony valami nagy erkölcsi sikerről a mult évről nem számolhatott be a közoktatási miniszter költségvetése indokolásában.

A költségvetésben mindössze csak azt látjuk, hogy a folyó évre mintegy 27,000 forinttal több költség lett előirányozva és hogy ez a többlet csaknem egész nagyságában személyi járandóságokra forditatik.

Mint nagy ujitást jelenti a miniszter, hogy a felső kereskedelmi iskolák felügyeletét eddig ideiglenesen miniszteri biztos látta el és hogy a most már fennálló 37 felső kereskedelmi iskola fejlődése következtében a felügyelettel járó teendők egy külön e czélra szervezett hivatal, illetőleg kizárólag ezen müködési körre véglegesen alkalmazott szakember teljes munkásságát veszik igénybe, ugy hogy elhalaszthatatlanná vált az emlitett iskolák részére 1895. évben kiadott szervezeti szabályzatban megalapitott főigazgatói állás mielőbbi rendszeresitése.

Ez a kis formai változás azonban egyáltalán nem elégséges arra, hogy a kereskedelmi szoktatást föllenditse.

Mi általában azt hittük, hogy a kereskedelmi iskolák szaporodása a szellemi proletárok számának apadását fogja előidézni, mert azt hittük, hogy a felsőbb kereskedelmi iskolákba számos olyan tanuló fog beiratkozni, a ki külömben az egyetemre ment volna. Ez azonban nem következett be.

Nálunk ugyis még mindig csak a kevésbbé vagyonos osztály gyermekei lépnek a kereskedelmi pályára. A teljesen vagyontalanok tanonczok lesznek, mert fentartásukról is gondoskodni tartoznak; azok pedig, a kiknek fentartásáról a szülők gondoskodnak, a négy középiskola befejezése után vagy folytatják középiskolai tudományaikat, vagy pedig belépnek a kereskedelmi iskolába. A mint azonban megtudják, hogy a kereskedelmi iskolákban a tandij nagyobb, mint a középiskolában, inkább arra határozzák el magukat, hogy eddigi tanulmányaikat folytassák. A 60—150 forintos tandijak igen sok szülőt rettentenek vissza attól, hogy gyermekeiket a kereskedelmi pályára adják. Ezeken a rég tapasztalt bajokon kell a miniszternek első sorban segiteni.

De még a magas dijak mellett is lehetne olyan intézkedéseket életbeléptetni, a melyek a vagyontalan gyermekeknek a kereskedelmi pályára való lépését megkönnyitenék.

A mostani rendszer szerint ugyanis, ha a négy középiskola után valaki tanoncznak áll be valamely üzletbe, abból csakis kereskedősegéd lehet és nem szerezheti meg azt a kvalifikácziót, a mely őt előmenetelre jogositaná. Pedig ezen a mizérián nagyon könnyen lehetne segiteni.

A tanoncz tizenhétéves korában rendes körülmények között már segéddé lesz és olyan fizetésben részesül, mely a létminimum biztositásán kivül egy nagyobb városban még arra is elégséges, hogy az illető valamely esti tanfolyamon részt vehessen. Hisz igen gyakori eset, hogy a szorgalmasabb kereskedősegédek valamely esti tanfolyamon sajátitják el azokat az ismereteket, a melyek neki az egyéves önkéntességre való jogot megadják.

Milyen üdvös intézkedés lenne tehát, ha olyan kereskedelmi esti tanfolyamokat létesitenének, a melyeknek jó eredménynyel való elvégzése után a kereskedősegéd a felsőbb kereskedelmi iskolák érettségi bizonyitványával teljesen egyenértékü bizonyitványt nyerhetne.

Ezzel aztán kettős czélt lehetne elérni: a kereskedősegéd elnyerné az egyéves önkéntességi jogot és kizárólag olyan tanulmányoknak szentelné szabad idejét, a melyre mint kereskedőnek feltétlenül szüksége van.

Ez a reform volna az egyedüli, mely a kereskedelmi pályára való lépést megkönnyitené és ez az ujitás volna talán az, mely a szellemi proletárok ijesztő mérvü elszaporodása elé végre gátat vetne.

Dr.

Irodalom.

Jókai 100-ik kötete. A legnagyobb magyar irónak, Jókai Mórnak századik kötete is elhagyta a sajtót s igy méltó, hogy ezt az eseményt feljegyezzük azoknak a dicsőségeknek sorozatában, melyeket Jókai, az iró szerzett nemzetének.

A magyarok nagy költője, ez a ragyogó képzeletü, csodás alkotó erővel megáldott férfiu büszkén tekinthet müködésének ez egyik határánál vissza a pályára a melyet megfutott. E pálya a sikerek sorozata volt, melyre büszke nemzete s babérral övezte homlokát.

Öt év alatt készült el Jókai száz kötetének sajtóalá rendezésével s nagyon jól tette, hogy annak sorozatában nem vette fel politikai czikkeit, mert Jókai a politikus el fog mulni, de Jókai az iró, az halhatatlan marad.

A századik kötethez utószavat irt a nagy költő, mely a következőként kezdődik:

„Hálát adok az én jóságos Istenemnek, hogy összes költői müvemnek kiadásában megsegitett!

Olyan feladat volt ez, melyet magán a szerzőn kivül senki meg nem oldhat".

Életem bevégezte után az a barátom, a ki müveimnek sajtó alá rendezését elvállalta nem tehetett volna mást, mint hogy mindazt, a mi tőllem nyomatásban, vagy még kiadatlan kéziratban fenmaradt, szakszerint osztályozva, sorba állitsa s ugy bocsássa a közönség elé.

Egyedül nekem volt jogom hozzá, itéletet tartani saját müveim fölött.

Végződik pedig ez az utóirat a következőként:

„Most már be van fejezve ez a munka. Öt év alatt elkészült. Az utolsó tiz kötettel bezáródik.

Hogy e feladat akadálytalanul sikerült, azért hálás köszönetet kell kifejeznem első sorban tisztelt kiadóimnak, kik barátságos egyességel ezt lehetővé tették, azután a nyomdai feladatot pontosan és kitünően telyesitő könyvnyomda intézetnek; a mü elterjesztésével foglalkozó kiadó czégnek s azzal együtt a hazai könyvárusoknak és az én kedves pályatársaimnak, a hirlapiróknak.

De a ki előtt legmélyebb hazafiui hódolattal hajtom meg fejemet, az az én uram és fentartóm, a dicsőséges magyar nemzet. Soha még egy nemzet munkása ugy megjutalmazva nem volt, mint én a magyar olvasóközönség által.

A mit ötvenéves müködésem felejthetetlen forduló napján e mü megkezdésekor mondtam: csak azt ismételhetem most az ötvenedik év végén, e munka befejezésekor: „eddig azt hittem, hogy egy kis nemzetnek az irója vagyok: most megtudtam, hogy egy nagy nemzetnek szolgája voltam. Éljen, viruljon, legyen dicső, boldog és szabad az én imádott hazám és nemzetem".

Ujdonságok.

Szobrot a királynénak! Erzsébet királyné szobrára lapunkhoz ujabban a következő adományok folytak be: *Hódor* Károly ivén: Kolozsváry Dezső 2 korona, Szász Károly 1 korona, Máttes Ferencz 1 korona, Hódor Károly 2 korona, összesen 6 korona, s igy lapunk gyüjtése, a már kimutatott és a kir. adóhivatalhoz befizetett 161 kor. 20 fillérrel összesen 167 korona 20 fillért tesz ki.

Az erdélyi ev. ref. püspöki teendők. *Szász* Domokos ev. ref. püspök halálával erőteljesen hozzálátnak az egyházban az anyagi ügyek rendezéséhez.

A Nagy- és Kis-Homoród mentén rozmaring leveles szárakból kinövő szegfű, tulipán s rózsabimbó diszíti izléses csoportban a fehér bőrmellény hátának alját E nagyobb virágcsoporton kivül még a mellény nyakán, vállán s mellén elhelyezett kisebb virágok egészitik ki a mellény díszét, melyet a csinos zsinórzat is fokoz.

A megye székhelyén s környékén lakó szűcsök az itt divó sárga vagy barna bőrmellény *elejére* szoktak kis virágot vagy virágcsoportot himezni, ritkábban a hátára. Három székelyudvarhelyi szűcs egybehangzó vallomása szerint különben csak a hibás irháju mellényt szokták himzett virágdiszszel ellátni. Csak a két Homoród mentén követeli meg a divat, hogy a mellény okvetetlenül himzett díszű legyen. A megye székhelye táján már takarékosabb a székely s szivesebben veszi az olcsóbb dísztelen mellényt a himzettnél. A szűcsnek azonban érdekében áll, hogy vevője az irha esetleges szakadását vagy egyéb hibáját észre ne vegye; hát a hibás helyre virágcsoportot himez, majd hosszabbat, keskenyebbet, majd rövidebbet, szélesebbet, a szerint, hogy mily kiterjedésű és irányú az irha fogyatkozása, hogy azt eltüntesse. Székely-Udvarhely városában tehát a hibás irhának köszönjük, hogy szűcseink a magyar stilust ápolják.

Áttérve az épitő ipar körébe vágó három csoportra, lássuk mindenekelőtt a kőmüvesek diszitési kisérleteit.

Szerte-széjjel a megyében akadunk egyes házakra, melyeket a kőmüves domború vagy festett tulipánnal vagy szeglűvel diszített. A leggazdagabb efféle diszitéseket Homoród-Almáson láttam, hol egyes házak oromfalai teljesen összefüggő domborúmüves gazdag kompozicziót tüntetnek fel, melynek főjellege nagyon emlékeztet ugyan a német renaissancére vagy német barokkra, mely azonban némi magyaros részleteknek sincs hijan.

Több nemzeti vonást tüntetnek fel az asztalosok festett virágcsoportjai, melyeken meglátszik ugyan a rokkokóból való származásuk; de a rokkokótól mellőzött szimmetriának szigoru betartása s a székely nép kedvelt virágainak, a rózsának, tulipánnak, szegfűnek és gyöngyvirágnak kizárólagos használata mégis magyaros jelleggel ruházza fel e virágcsoportokat s jól különbözteti meg az erdélyi szász asztalosok festett butordiszétől, melyen a rokkokó jelleg még mai nap is nagyon szembetünő.

Festett rózsával, tulipánnal, szegfűvel és gyöngyvirággal diszített házi bútorokat különösen a megye délkeleti részében találunk nagyobb mennyiségben

A festett virágdisz megyénk református és unitárius templomainak legtöbbjében is fellelhető. Festett virágok ékitik a padokat, a szószéket, a karzat deszkakorlátfalát, néha az orgonát s az ajtót is.

Mint különösen kiemelendőket megemlitem az árvátfalvi református s a homoródkarácsonyfalvi unitárius templomok festett ajtait. Az első készült 1849-ben (készítője Balázs Mózes Lókodon), a másik 1867-ben (készítője Hadházi József Oklándon) A homoródszentmártoni unitárius templom ajtaja, mely 1817-ben készült, melyet azonban a templomnak néhány évvel ezelőtt történt restaurálása alkalmával eltávolitottak, mind a kettőt felülmulta volt gazdag díszével.

A ref. és unit. templomokban gyakran található festett famennyezetek, melyek részint a XVII., részint a XVIII. századból eredők, német renaissance vagy barokk stilüek.

Végül áttérek ama csoportozatra, melyben a legjellemzőbben nyilatkozik a székely stilus, az ácsipari készitmények csoportjára. Az ezen csoportban található diszitő formák hazánknak a királyhágóninneni részében nem igen találhatók, sőt a székely társmegyékben is leginkább csak módositott alakban fordulnak elő.

E csoportba tartoznak a czifra jármok, temető fejfák, tornáczoszlopok, faragott pillérek, malomberendezések és czifra kapuk.

A czifra jármok szokottabb diszitési elemei: a rozmaring leveles szár, a tulipán s a kerek rozetta, továbbá a háromszögek, négyszögek körök és félkörök sorozatából előállitott geométriai díszek. A diszitmény rendesen vésett, sok esetben egyuttal festett is.

Azon helységek közül, melyekben csinos czifra jármok készülnek, Székely-Udvarhelyen kivül különösen Bétát, Malomfalvát és Oroszhegyet kell megemlitenem.

Csinos székelyes diszitménnyel ellátott sirkeresztek láthatók a kadicsfalvi és szenttamási temetőben, az előbbi helyen domború, az utóbbiban vésett rajzzal.

Megyénk ref. és unit. temetőinek díszes csúcsban végződő fejfái, az ugynevezett kopjafák, a királyhágóninneni ref. temetőkben is találhatók ugyan, de kisebb számban, mint nálunk.

A kopjafákkal rokonalakúak a tetősarok díszek, guzsalyvégek és járompálczák.

A gazdag faragással ellátott malomberendezések közül különösen a betlenfalvi malomnak 1787-ben készült korlátfala emelendő ki.

(Vége következik)

Mindenekelőtt a hetes bizottság lát erőteljesen a munkához, tisztázza a vagyoni helyzetet és javaslatot tesz az igazgatótanácsnak a vagyonkezelésre, a függő dolgok lebonyolitására, hogy megvethessék az egyház anyagi ügyeinek a rázkódtatástól ment, szilárd talaját. Azután beosztják a jövedelmek czélszerü fölhasználását. Mire a dolgok rendezve lesznek, a mibe egy félév beletelik, az elaboratum közgyülés elé kerül s *megválasztják az uj püspököt.* Addig a református püspök teendőinek végzésével az egyházi ügyekre nézve *Bartók* György ev. ref. pap főjegyző, az adminisztráczionális ügyek vezetésére nézve pedig *Vályi* Gábor főgondnok bizatott meg.

Hymen. *Király* Aladár kir. törvényszéki aljegyző holnap (23-án) esküszik örökhüséget *Gergely* Rózsikának, elhunyt *Gergely* Lajos árvaszéki elnök kedves leányának. Az esketési szertartás a háznál tartatik meg családi körben, mig az anyakönyvvezetőnél délután 3 órakor jelennek meg.

Áthelyezés. *Mály* János cs. és kir. hadnagyot saját kérésére Banjalukába helyezték át. Mály hadnagyban társaságunk és a helyben állomásozó katonaság tisztikara, egyik igen rokonszenves tagját vesziti el.

A Nőegylet fillérestélye. A 18-án megtartott fillérestély nagyszámu és szép közönséget vonzott magához, melynek rendezői, mint emlitettük: *Lukácsffy* Marika, *Félegyházy* Mariska és *Ferenczy* Erzsike voltak. A müsor fölötte érdekesnek volt mondható. *Lányi* Erzsi Várady *Judását* szavalta a megszokott routinjával, kellemes orgánumával. Felolvasott gróf *Lázár* Ádám. Felolvasásának a *Szivek titka* czimet adta s általánosan lebilincselta azzal a a nagy distingváltságu közönséget. A felolvasást lapunk egyik közelebbi számában hozni fogjuk. Majd *Fodor* Boldizsár szavalt. — A jövő szerdai, folyó hó 25-diki estély rendezői *Rápolthy* Mariska, *Lányi* Erzsike és *Nosz* Gusztáv. Az érdeklődést a rendezők már a nagyarányu programmal is felköltötték, mivel ez östve két szindarab és egy felolvasás kerül sorra. Igen helyesen teszik rendezőink, hogy szakitattak a már szinte sablonossá vált szokással, hogy ez estélyekre a közönség csak tracscsra gyüljön össze s egyáltalán ne, vagy ha lesz is, nagyon rövid program legyen. A program első számaként *Szerelem tudománya* kerül szinre; *Pallós* Rózsika, *Lányi* Rózsika, *Jakab* Gyula, *Fodor* Boldizsár játékával. Majd a *Hófuvás,* szintén 1 felvonásos vigjáték következik, *Félegyházy* Mariska, *Jakab* Gyula, dr. *Vass* Miklós, *Fodor* Boldizsár és *Pallós* István játékával. Ezt megelőzőleg dr. *Pál* Ernő olvas föl. Hisszük, hogy ez este egyike lesz a legsikerültebbeknek s azon közönségünk szokatlan nagyszámban jelenik meg.

A segesvári Petőfi-szobor. Kolozsvárról irják, hogy a segesvári Petőfi-szobor végrehajtó bizottsága a napokban tartotta meg Segesvárott leszámoló ülését. A bizottság tudomásul vette, hogy a tartozások törlesztése után 1900 forintnyi pénzösszeg maradt fönn, a melyből 1000 forintos alapot tesznek, melynek kamatait a Petőfi-ház s a fehéregyházi honvédemlék gondozására forditják, 900 forint pedig Köllő Miklós szobrásznak jut. A bizottság iratait Nagy-Küküllő vármegye levéltárában helyezik el.

Székelyföldi emlékek restaurálása. A Székelyföld igen gazdag a régi időkből fennmaradt emlékekben, melyeknek majdnem mindenike egy-egy rege, monda, vagy igaz történettel van egybekapcsolva. Sajnos azonban, hogy ezen emlékeket a feledés fátyla boritja s most már azoknak nagy része csak mint rom áll még fenn. Egy ilyen rom, Ika vára is, mely a Székelyföldnek egyik legrégibb építészeti emléke. Ezt a várat javittassák közelebbről ki, amennyiben a bomlásnak indult részeket kifalazzák. Bár a többi emlékeket is hasonló sors érné.

A vármegyei tisztviselők várva-várt fizetésjavitása megjött. *Perczel* miniszter a folyó évre 69,635 frttal fölterjesztett költségvetést — a mely a mult évre 54,115 frtban volt megállapitva — 60,500 frttal helybenhagyólag tudomásul vette, s az a napokban már le is érkezett a vármegyéhez, melyben tudvalevőleg az egyes tisztviselők fizetésfelemelése is benne foglaltatik. Tudjuk azt, hogy ha a megyei tisztviselők fizetését az állami tisztviselőkével akartuk mérlegre tenni, be kellett látnia minden elfogulatlan itélkezőnek, hogy tulajdonképpen kifejezhetőleg az össze sem hasonlitható, mivel nem lehetett olyan pontra helyezkedni, ahonnan a kettő áttekinthető lenne. Kizárja ezt legfőképpen a vármegyei rendszer, azon értelemben, mely szerint az egy vármegyét szolgáló tisztviselők előléptetésüket csak azon vármegye hivatali karában várhatják s remélhetik, a melyben szolgálnak; várhatják, a mig valamelyik fellebbvaló elhal vagy nyugdijba megyen; remélhetik, amennyiben a vármegye szeszélyes közönsége kegyeit sikerül megnyerni s biztositani. Tehát megérték a megyei tisztviselők azt, hogy a nehéz és fáradságos munkájukat végrevalahára megillően honorálják. E szerint:

Alispán	2200 frt,	lakpénz	400 frt,	utiátl 400 frt.
Főjegyző	1600 „	„	300 „	
I aljegyző	1200 „	„	200 „	
II. „	1100 „	„	200 „	
III. „	1000 „	„	200 „	
Főügyész	1200 „	„	300 „	
Főorvos	1000 „		—	utiátl. 300 frt.
Főpénztárnok	1200 „	„	300 „	
Ellenőr	900 „	„	200 „	
Főszámvevő	1200 „	„	300 „	
2 alszámvevő à	800 „	„	200 „	
Főlevéltárnok	900 „	természetbeni lakás.		
Árvaszéki elnök	1600 „	lakpénz	300 frt.	
2 árvasz. ülnök à	1100 „	„	250 „	
Árvaszéki jegyző	1000 „	„	200 „	
3 főszolgabiró à	1200 „	„	300 „	utiátl. 300 frt.
4 szolgabiró à	1000 „	„	200 „	

állapittatott meg. Leiratában a miniszter megjegyzi, hogy az igy engedélyezett magasabb illetmények csak az e részben ismét nyerendő külön felhatalmazás alapján lesznek utalványozhatók. Rég vajudó kérdés nyert ezzel megoldást, s igy már tisztviselőink is könnyebben várhatják a nagy reformot.

Elszámolás. A főreáliskolai tanulók kirándulási alapja javára 1898. deczember 10-én rendezett hangverseny bevétele 77 frt 70 kr volt, az összes kiadás 18 frt 30 kr s igy az alap javára maradt 59 forint 40 kr. Ez összegből felülfizetés 6 frt 60 kr, a mit hálás köszönettel ismer el és nyugtatványoz az igazgatóság. Továbbá kedves kötelességének tartja ez uton is köszönetet mondani mindazoknak, akik ugy az erkölcsi, mint az anyagi sikerhez közreműködésükkel hozzájárulni szivesek voltak.

Teaestély. De talán még sem mulik el minálunk a farsang mulatság nélkül. A nőegylet lesz az, aki ezt az exlexes farsangunkat rendesen fényesen sikerülni szokott teaestélyével felvidámitja. Az igaz, még mulatsággal is ugy vagyunk, mint idő- és politika dolgában: furcsa időket élünk. Itt van január 22-ike s a korcsolyapályák még mindenfelé zárva vannak. A bundakereskedő helyett az esernyős ajánlja áruit; s a drótos tótok, akiket máskor ilyen tájban a farkasok szoktak megenni, vigan járják az országutját. E mellett teljes üdeségében virágzik az obstrukczió s ebben a bolondságban nem ütődnének meg, ha a fák is utána indulnak. Nem csoda tehát, ha az idénre a báltermek (vulgo: Schnapek-szálló, vármegyeház) zárva maradnak s a kedélyek nem törődnek bele a farsangi szezonba. Mi a manónak is tánczoljunk, mikor olyan szépen el lehet politizálni; van most anyag erre elég, meg aztán pénzébe sem kerül az embernek. Visszatérve a teaestélyre, mint farsangunk egyetlen mulatságára, egész bizonyosra vesszük annak rengeteg sikerét, a mit már az előzetesen összekéregetett forintok is teljesen biztositanak. A mulatság eddigi megállapodás szerint jövő hó 4 én lesz, még pedig a vármegyeház disz- és melléktermeiben megtartva. A belépti dijakat a minimumra szabták, akként a felszolgálandó hideg étkek és borok árát is, és a mi fő, a felülfizetéseket csak megköszönik, de nem várják meg. A teaestély tánczczal lesz összeketve s kezdete, mint a már a napokban szétküldendő meghivókon ki van tüntetve, 7 órakor van.

Tánczvigalom Parajdon. A parajdi Korcsolya-egylet ifj. *László* Domokos elnöklésével, Parajdon, a Hutter-szállóban tegnap sikerült mulatságot rendezett. A tisztajövedelem az egylet pénztára javára fordittatott.

Iparosok fillérestélye. Iparos körünknek hétfőn, 16-án, ujra jó napja volt; a terem zsufolásig megtelt, ugyannyira, hogy a melegség kiállhatatlanná vált s igy támadt valakinek az az ötlete, hogy az ajtókat tárva-nyitva hagyta. Természetesen, hogy igy télviz idején ez egy cseppet sem valami szerencsés ötlet, s a meghülés veszélyének kitett közönség nagykendőkkel, felöltőkkel és fejre tett kalapokkal igyekezett védekezni, a mi viszont igen fura szinben tüntette fel a tánczra is készülő fiatalságot. A müsort a *Rácz* Ilka nyitotta meg, Arany *Tetemrehivását* mondta el, a mely után a *Harmath* Ödön által rendezett tablo (Tetemrehivás) következett. Elismerés illeti meg Harmath tanárt, aki Zichy képét oly ügyesen tudta reprodukálni. A tablo személyeit mult számunkban közöltük volt s itt csak annyit jegyzünk meg, hogy az illetők minden dicséretre rászolgáltak. Majd *Mólnár* Sándor olvasott fel. Hangulatos felolvasásával mindvégig lekötötte a közönség figyelmét. A müsort *Papp* Sándor énekszólója zárta be. A holnapi fillér müsora ez: Lázárné *Kábdebó* Róza, ugyszintén *Márton* Árpád és *Váczi* Jósef szaval, *Hettass* Gusztáv monologizál, *Koronkai* Ferencz énekel. Az estély rendezői: *Ráduly* Irma, *Orbán* Erzsi, ifj. *Mészáros* Lajos és *Ferenczi* Károly.

Kaszinói közgyülés. A székelyudvarhelyi Kaszinó folyó hó 29-én, vasárnap, délután 3 órakor, saját helyiségében tartja meg évi rendes közgyülését. A tárgysorozat pontjai ezek: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyzői jelentés a lefolyt egyesületi évről. 3. Egyes tisztviselők leszámolása. 4. 1899. évi költségvetési előirányzat előterjesztése. 5. Választmányi inditványok. 6. Egyesek által esetlegesen teendő inditványok. 7. Lemondása az előző évi tisztviselői karnak és megválasztása a folyó évi uj tisztikarnak (l. alapszabályok 13. §. b) pontja).

Szinházmegnyitás Sepsi-Szent-Györgyön. Ez a törekvő s az utóbbi években nagyon föllendült, csinos székely város, melynek Háromszék 1848-diki hőstörténetében oly ragyogó szerepe volt, az elmult félév alatt nagy költséggel remek kis szinházat épittetett, a melynek párja egész Erdélyben nincs, Kolozsvárt kivéve. *Ez az első állandó székely szinház!* A tágas, 450 nézőre való és igen csinos nézőtér, vidám rokoko-stilben, dus aranyozással s csinos plafond-festményekkel van diszitve és igen könnyen gyönyörü alkalmas tánczteremmé is átalakitható. Az állandó szinpad pedig szintén diszesen festve, minden szükségesekkel el van látva. Két nagy öltöző helyiség, tágas előterem, ruhatár és kényelmes buffetterem s három külön lépcsőzet egészíti ki a szinházat, melynek ünnepélyes megnyitása f. évi jan. 14-én történt meg. Ez alkalommal a *Prológ* után *Herczeg* Ferencz „Három testőr“ czimü bohózatát adták elő a sepsiszentgyörgyi mükedvelők kitünő sikerrel, mit reggelig tartó pompás tánczmulatság követett.

Különös szerencse. Olvasóink bizonyára emlékeznek arra, hogy a budapesti bankház Török A. és Tsa ezelőtt is mily szép és nagy nyereményeket juttatott vevőinek; a *most* befejezett 3. osztálynál ismét a *legnagyobb fönyereményt, 80,000* koronát nyertek a 83061. sz. sorsjegyre, továbbá több 5000, 2000, 1000, 500 koronás és egyébb nyereményt fizetett ki ezen szerencsétől kegyelt főáruda. Minden oldalról biztositanak, hogy Török A. és Tsa bankháza a nyereményeket ez érdekelteknek nagyon pontosan fizeti ki, vevőiket pedig jól és megbizhatóan szolgálja ki; ennélfogva Török A. és Tsa budapesti bankházát olvasóinknak legmelegebben ajánljuk, mert ezen czég a bizalmat megérdemli.

A fogarasi állami ménestelep áthelyezése. A fogarasi m. kir. kincstári méntelepet már a mostani tavaszi legeltetési idény kezdetével áthelyezik a kolozsi kincstári birtokra. Ez áthelyezést igen fontos körülmények és a méntelepre hárulandó előnyök indokolják. Az érdeklődök körében a miniszter ezen elhatározása általános megelégedést keltett.

Szeszgyárosok figyelmébe! A szeszmegadóztatásánál szükséges *Bejelentés, Elintézés és Bejelentés* nyomtatványok lapunk könyvnyomdájában kaphatók.

Meg fogja bánni.

Mazurka ur Klondykéből jött városunkba, ahol másoknak vermet, magának pedig aranyat ásott. A verem sikerült, az arany azonban nem, Mazurka egy régi czipőn kivül semminemü értéktárgyat nem talált. Ezt azonban ide hozta. Hanem ez rég volt, beszéljünk mai eseményekről.

Természetesen ebben a zsúros és exlexes világban a kölcsönös bemutatkozások után, mint aktuális eseményről, a kosaras tánczmulatság felől kezdtünk beszélgetni.

— Voltak önnél? — kérdé.

— Nem.

— Meg fogja bánni, meg fogja bánni!

— Miért?

Mazurka ur nem felelt, csak rosszalólag csóválta a fejét. Mintha azt mondta volna: ez nem helyes. Vállat vontam, de lelkem mélyén még nyugtalankodtam egy kicsit Azt még nem mondta senki nekem, hogy meg fogom bánni, ha a rendezőnők hozzám nem jönnek kéregetni. Először Mazurka úr figyelmeztetett arra. Bizonyára volt rá oka. Végre is ő világlátott ember, Amerikában is volt már, csak tudja, hogy mit beszél?

Aggódva távoztam hazulról, e megjegyzés szeget ütött a fejembe. Balsorsom egy régi ismerősömmel hozott össze, akit a legutolsó népszámlálás óta nem láttam. Akkor egymásmellett álltunk és borzasztó sokáig vártuk, mig ránk került a sor. Innen az ismeretség.

— Óh, óh — mondta régi ismerősöm — hogy van?

— Köszönöm jól.

— Jártak önnél?

— Még nem.

— Ej, ej még mindig nem? Meg fogja bánni!

Megdöbbenve álltam meg. Ez is! Ez is azt mondja, hogy meg fogom bánni!

— Önnél már jártak? — kérdeztem tőle.

— Természetesen. Azért mondhatom önnek, hogy meg fogja bánni.

Belàttam, hogy nem szabad tovább haboznom. Mindenki azt mondja, hogy meg fogom bánni. És én, aki eddig csak olyan dolgokat csináltam, amelyeket utóbb mindig megbántam, éppen torkig voltam a megbánások különböző alfajaival. Nem nem akarok többé megbánni semmit, szoltam pihegve, nekem ugyan senki sem fogja többé ezt mondani.

Levelet irtam a rendezőknek, hogy engem is keressenek föl, s apró utasitásokat kértem Mazurka urtól, mint szakférfiutól, a fogadás előkészitése felől.

A fogadás tényleg megtörtént, apró részleteire nem terjeszkedem ki, csak röviden felemlitem, hogy második szavuk már igen kényes téma körül forgott.

— Kedves Harcsa ur, nyujtson át valami valutát.

Én pénz helyett átnyujtottam nekik egy sorsjegyet, egyetlen vagyonomat, amely már 120 év óta és még 80 évig játszik. Huzás minden 10 évben egyszer, a melléknyeremények 1 frt 50 krajczár és 2 frt között ingadoznak, a főnyereményt régen kihuzták. És hogy szavaimnak érvényt szerezzek, egy pezsgős üveg dugóját én is kihuztam, amelyet apró kiflidarabokkal jóizüen elfogyasztottunk.

Nem szaporitom a szót tovább. Hidegen távoztak tőlem, aminek okát, bárhogy is gondolkoztam felőle, nem tudtam teljességgel kitalálni, és kétségbeestem.

Igy találkoztam ismét Mazurka urral.

— Hallom, hogy voltak önnél is — mondta mogorván.

— Igen.

— No ugy-e, hogy megbánta?

— Persze, hogy megbántam.

— Lássa, mondtam előre...

— Mit mondott előre? Azt mondta, mikor még nem jártak nálam: meg fogja bánni, mog fogja bánni!

— Igen, meg fogja bánni, meg fogja bánni, ha egyszer önhöz mennek! De ön nem hallgat egy öreg Mazurka tanácsára, akkor megérdemli a sorsát...

Dühömben a Klondykéből hozott czipőt Mazurka fejéhez vágtam, s felfogadtam, hogy soha többé hölgyeket nem fogadok.

Mazurka ur végre a tegnap bevallotta, hogy az ő dejunere 17 frt 32 krba került.

Neki több oka van bánkódni. *r.*

Közönség köréből.*)

Nyilvános számadás.

Miután nem tudom, hogy egyátalán létezik-e még a helybeli *„Millenniumi emlékoszlop-bizottság“* s hogy ki az elnöke, kihez forduljak az őrizetem és kezelésemre bizott pénz elszámolásával, itt a nyilvánosság utján számolok be, azzal a tisztelettel teljes kéréssel, hogy a kik netán észrevételt tehetnek számolásomra, azt megtenni sziveskedjenek, s a kik vagy a ki jogosult a még nálam lévő pénzkészlet átvételére, átvenni s engemet a további felelősség alól felmenteni sziveskedjék.

A hozzám — minden ellenelösmervény nélkül — küldött összegeket, ugyanabban a sor- és időrendben, a mint jöttek, az „Udvarhelymegyei takarékpénztár“-ban helyeztem el, előbb a III. könyv 310. számu, később átvive ugyanazon könyv 582. számu számlájára.

Betettem a takarékpénztárba az általam e czélra aláirt összeg befizetésével együtt 2732 forintot, mely 1898. decz. 31-ig járó 70 frt 12 kr időközi kamataival 2802 frt 12 krra emelkedett.

Ez összegből kifizettem *Jung Cseke* Lajos bizottsági elnök ur utalványaira:

a)	1896. IV/4-én kelt utalványra		900 frt
b)	„ IV/14-én „	„	1500 frt
c)	„ XII/24-én „	„	200 frt
		Összesen	2600 frt

Továbbá fizettem dr. *Vajda* Emilnek, mint a szobor-leleplezési bizottság elnökének, leleplezési költségek fedezésére 73 frt 27 krt, s igy kiadtam összesen: 2673 frt 27 krt.

Ha a kiadási összeget a 2802 frt 12 kr bevételből leszámitjuk, marad készlet 128 frt 85 kr. Ez az összeg a már emlitettem takarékpénztári könyvecskén betét képpen van elhelyezve gyümölcsöztetés végett.

Amennyiben folyó évi márczius elsejéig senki se érezné magát indittatva ez elszámolásomra nézve észrevételeket tenni és senki se jelentkeznék, mint jogosult a készletet átvenni, kötelességemnek tartandom az egész ügyet a város polgármesterének, nézetem szerint egyedül illetékes hatóságnak, átadni.

Székely-Udvarhelytt, 1899. január 18.

Dr. Solymossy Lajos,
főreáliskolai igazgató,
mint a volt szobor-bizottság pénztárosa.

* E rovatban helyet adunk minden csak közérdekü felszólalásnak, a beküldő felelősségével. Szerk.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adatnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

L. E. Gy. Azt a könyvet már ismertettük s nincs rá terünk, hogy ujból foglalkozzunk vele, plane ily hosszasan. A czikket egy pár napig tartogatjuk. Tessék rendelkezni vele.

M—a H. Csak egynemü egyénekkel lehet számtani müveleteket, összeadást vagy kivonást végezni. De azért egy zongorából ki lehet vonni egy lábat. Viszont, ha egy zongorából egy másik zongorát vonunk ki, ezt nevezzük zongora kivonatnak.

Gonosz. Igaza van és alkalomadtán szóvá tesszük. — Az ur nem mindig jelent férfit, hiszen az asszony is lehet ur a házban.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Sz. 2—1899.
polg.

Hirdetmény.

A sz.-udvarhelyi királyi törvényszék, mint csődbiróság részéről közhirré tétetik, hogy ifj. Dénes János csődtömegéhez tartozó divat-, rövid- és és kézmü-áruczikkek árverezése elrendeltetik következő feltételek alatt:

1. a csődleltár 1-től 2640 tételig bezárólag felvett 3770 frt 42 krra becsült divat-, rövid- és kézmüáruczikkek egy csoportban;

2. a csődleltár 2641-től 2667-ig bezárólag és 2674 tétel alatt felvett 80 frt 10 krra becsült áruczikkek külön egy csoportban;

3. a csődleltár 2673. és 2675. tétel alatt felvett 155 frtra becsült bolti berendezési tárgyak egy csoportban;

4. csődleltár 2668-től 2672-ig és 2676-tól 2686 tetelig bezárólag felvett 62 frt 80 krra becsült különböző berendezési tárgyak és a 2687-től 2692 tételig bezárólag felvett 80 frt 80 krra becsült házi butorok leltári tétel alatt bocsáttatnak árverezés alá.

5. Kikiáltási ár az 1, 2, 3. pont alatt jelzett csoportokban osztott tárgyaknál a fentebb kitüntetett becsár s ha ez nem igértetnék meg, félórai várakozás után a kikiáltási ár 20%-al leszállittatik, ha erre sem történnék ajánlat, félóra alatt a tárgyak leltári tételek szerint, ugy a 4. pont alatt jelzett tárgyak is becsáron alól is eladatnak a legtöbbet igérőnek.

6. Az 1., 2., 3. pont alatt felsorolt tárgyak csoportokbani árverezésekor venni szándékozók kötelesek az illető csoport becsárának 10%-át bánatpénzül a birói kiküldött kezéhez letenni, mely a vételárba számitandó be, ezen esetben vevő hordozza a bélyeg- és kincstári illetéket, melyet a vételárral együtt a birói kiküldött kezéhez a leütés után azonnal kifizetni köteles, ellenesetben elvész bánatpénze a tőmeg javára s az árverezés nyomban folytattatik vevő kárára és veszélyére, ezen feltételek teljesitése után a megvett tárgyak vevő tulajdonába mennek át.

7. Vevő jogositva van a csoportokban elárverezett ingóságok leltár szerinti átadását követelni a tömeggondnoktól.

8. A mennyiben vevő 8 nap alatt az általa megvett ingóságokat a közadós üzleti helyiségéből el nem szállitja, köteles ezen időtől kezdve az üzleti helyiség után 1899 évi április 24-ig járó 400 frt évi bérösszegnek megfelelő részét a csődtömeg javára tömeggondnok kezéhez kifizetni.

9. Leltári tételenkint eladott ingók vételárát köteles vevő azonnal a leütés után a birói kiküldött kezéhez kifizetni.

10. Az árverezés **1899. február 20-ára** és következő napjaira mindenkor d. e. 8 órára tüzetik ki Sz.-Udvarhely városában, közadósnak a vármegye házában lévő üzleti helyiségében s foganatositásával Szabó Albert sz.-udvarhelyi kir. közjegyző bizatik meg.

A. királyi törvényszék, mint csődbiróságnak Sz.-Udvarhelytt, 1899. január 5-én tartott üléséből.

Mentovich, elnök. **Király,** tjegyző.

Gyorshatásu gyógyszer.

Dr. WAGNER VILMOS
gyógyszerész

Sósborszesze
mint kitünő gyógyhatásu gyógyszer,
minden eddig forgalomban levőket
felülmulja, s különösen
csuzos, hülős, idegbajos
stb. bántalmak ellen **nagyon ajánlható,**

Egy üveg ára 40 kr.

Kapható: **Baróthon:** Daniel Ferencz urnál. **Beszterczén:** Nussbächer Károly, Schuster K., Schmidt Albert, Schuller Janos, Daday A, Kabdebó F. keresk. uraknál. **Brassóban:** Oberth H. gyógysz. urnál. **Csik-Szeredában:** Nagy Gyula urnál **Deésen:** Nik Ferencz urnál. **Dorna-Wátrán:** Fritsch Nándor gyógysz. és Klaus Károly keresk. uraknál. **Gyergyó-Ditróban:** Veress Sándor urnál. **Maros-Dédán:** Czáich Gyula gyógysz. urnál. **Maros-Vásárhelytt.** Kauppe ét Eckwert uraknál. **Medgyesen:** Schuller Frigyes és Buresch János keresk. uraknál. **Nagy-Enyeden:** Papp János gyógysz. urnal. **Nagy-Szebenben:** Jikeli gyógysz urnál és Fusch Lajos, Wagner József, Homm Frigyes keresk. uraknál. **Szász-Régenben:** Fronius Károly keresk., Czoppelt és Wermescher gyógysz. uraknál. **Szász-Sebesen:** Baumann József és Gross János keresk. uraknál. **Székely-Udvarhelytt:** Bagó Gyula, Farczády Karoly, Gal János, Gergely Janos, Máthé János, Steinburg Ottó keresk. uraknál. **Szekely-Kereszturtt:** Gergely János urnál. **Szelistyén:** Banciu gyógysz. urnál. **Szt.-Ágothán:** Lang Mihály keresk urnál. **Topánfalván:** Binder gyógysz. urnál. **Topliczán** Pánczél Sándor gyógysz. urnal.

A sósborszeszek királya.

KÖZGYÜLÉS.

Az „Udvarhelymegyei Takarékpénztár Részvénytársaság“

1899. február hó 19-én d. e. 9 órakor
Székely-Udvarhelyen, hivatalos helyiségében tartja

XVII-ik

RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése a lefolyt üzletévről; a mérleg megállapitása s a nyeremény felosztására vonatkozó javaslat; és Dr. Solymossy Lajos volt vezérigazgató jutamazása iránt beadott kérésének tárgyalása.

2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak szabályszerü felmentése iránti határozat.

3. A segédpénztár felállitása, egy segédpénztárnok javadalmazása és egy gyakornok fizetésének megállapitása.

4. Választások az alapszabályok 27. §. értelmében.

A közgyülésre a t. részvénytulajdonosok azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy részvényeiket a még le nem járt szelvényekkel együtt a gyülés megnyitásáig, lehetőleg a megelőző két napon az intézet pénztáránál letenni s magukat igazoló jegygyel ellátni sziveskedjenek.

Székely-Udvarhely, 1899. január hó 18.

AZ IGAZGATÓSÁG.